

Universitätsbibliothek Wuppertal

[Passio Laurentii]

[Erscheinungsort nicht ermittelbar], zwischen 1400 und 1450?

[Text]

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-5047](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:468-1-5047)

I 1
vbe domine benedicere.

P Assio beatissimi leuite et mar
tiris laurentij.

258 **D**icitur beatus Sixtus cō
plete agonis sui certamine
migravit ad christum, tunc milites
beatiz laurentium ^{valerianus} decij iussu tenē
tes, cum parthenio tribuno tra
diderunt. **Q**ui ^{valerianus} decio statim num
tauit, quod laurentius sibi archi
diaconus, ecclesiæ thesauros ha
bens, in custodiâ teneretur. **H**am
sus ^{valerianus} decius illis sibi fecit presen
tari, et de ecclesiæ thesauris ma

xime scrūtari fecit. Sed cū a
beato laurentio nullus habuīs
set responsū, valerianus propterfecto
illū tradidit, ut ab eo ecclesiæ
thesauros requireret, ac idolis
sacrificare nolentez dominicis cui
cruciatibus interficeret. Valerian?
autē vicario nōie hippolito cū tra
didiit, qui beatū laurentiū cū mul
tis in carcere reclusit. Erat autē qui
daz vir ibi lucillus nomine, qui non
minimo fletu multis iam diebus lumen
amisserat, cui beatus laurentius dixit.
Crede in filium dei Iesu Christum, bap
tizare, et lumen recipies. Respondit
lucillus. Ego serper optaui in nōie
Iesu Christi baptizari. Beatus laurentius
ipsum in fide Iesu Christi eruditum bap
tizauiut, et illico lumen recepit. Cœpitque
lucillus clāmare dicens. Bendictus dominus nostrus Ie
sus Christus qui me per beatū laurentium

illuminauit. Quod multi ceci audiētis,
ad carcere beati laurēti venerūt, et ma-
nuū ei⁹ i positione in noīe iesu illumi-
nat⁹ abierūt. Hec vidēs hippolit⁹ cepit
a beato laurēto ecclīx thesauros dī-
genter iquirere, cui beat⁹ laurēti⁹ dī-
xit. O hippolit⁹ si credis i filiū dei, the-
sauros tibi ostēdo, et vitiā eternā pro-
mitto. Hippolit⁹ vero omnia se credere
asserēs, ab eo i fide iesu christi instruc-
tus, cui dece⁹ nouē utriusq⁹ sexus, i
domo sūiā baptizatus est. Hic vale-
rian⁹ iussit hippolito, vt beati laurēti⁹
im sibi in palatio p̄sentaret, cumq⁹
simil p̄gerēt beat⁹ laurēti⁹ hippolito
dixit. Ambulem⁹ vna quia mīhi et ti
bi glōria paratur. Adduct⁹ in aspectu
valeriani beat⁹ laurēti⁹ et de ecclīx
thesauris ab eo plurimi q̄situs, t̄dui
iudicias ab eo petiſt, vt ei thesauros
ppalaret. Aquieuit valerian⁹ petitioni
bti laurēti⁹, et qd ab illo de ecclīx the-

sannis pferetur, per triduii solicite ex-
pectabat. Beat' laurenti' cœcos, ac clau-
dos, pauperes et debiles interi col-
legit, illos ^{valeriano} decio pducuntur? Spectacu-
lum pulcherrimi egena cogit agmina,
mopes qz monstris pdicat hi sūt opes
eccliae, o deci thesauri eterni, q nunq;
minuunt sed crescunt. Deci vero se ab
ipso derisu cernes, ni idolis sacrificia-
rati maria illi tormentorum genera minari
copit. Beat' laurenti' idola vana et muta
ac abneda esse clamabat: soliqz deo
potent, et ei' filio iesu christo litudis
esse assertbat. Igit ^{valerianus} deci ipsi expoliari
ac cu scorpionib' cedi, et maria tor-
mentorum genera ante eū afferti madauit:
ut penitenti sacrificaret: sed beat' lau-
renti' oia despiciebat, et inter tormenta
dno gratias agebat.

E

iuscit deci in templo iouis t' bunal
parari, beatiqz laurentius cathenis
vinctus sibi ossem, cui et dixit. Sacri-
ca dijs nris, et noli i thesauro abscondito

3

fiducia habere. Respondebat beatus lauretus. Ego
sum semper Christi et te thesauris celestibus securus.
^{Valerianus} Decei ita suces illi sustinuit cediri precepit et
dum cederet beatus lauretus clamauit. Regnabo
se misericordia tua non setio. Et deinceps carnicibus
tormeta tua non setio. Et deinceps carnificibus
autem fuisse augere et laminationes fer-
reas ad latere apponite. Beatus lauretus
dum torquetur orauit domine Iesu Christe misericordia
mei quia accusatus non negavi interro-
gatus Christum dominum suum confessus accipe spiritum me-
num. Ea hora vox ex celo audita est dices
ad hunc multa tibi delent pro fide Christi cer-
tamini. Quod audiens decei solatium a de-
mone illi allatui esse clamabat. Iterumque sus-
sistit ut eum extenderet et scorpiones cedentes
affigeret. Beatus lauretus domino benedicebat.
Et ex militibus unius romanorum noie per ob-
bitum lauretum domino Iesu Christo credidit et ab
ipso domino iussu ^{Valerianus} deinceps iterum hippoliti custo-
die redderet baptismum Christi suscepit et ius-
si deinceps ob Christi confessionem mox caput non co-
tricatione vita in domino finiunt. Eadem

nocte i thermis olimpiadis, iuxta salustij
palatium, ex ^{Valerianij} decij iussu tribunal paratus
est, quo cui valeriano noctu peregit, et
beatu laurentiu sibi offerri madauit:
qui cui ad cōspectus decij diceret, hippo-
liti nimia ex tristitia plorat^e est asso-
lat^r ut se ad martirij coronā spargat.
Vidēs vero ^{Valerianus} deci? beatu laurentiu; oia
tormentorum genera, ante sui tribunal pa-
rati iussit, plumbatos, fistos, laminas, vn-
guies, lectos, baculos, et in thermis p
tribunali sedit, beatoq; lauren̄tio dixit.
Ias depone artes magicas, et dic nobis
gen^r tuus. Beat^r laurenti^r respondit. Ibis
pan^r genere, rome sūz nutrit^r, et ab ip-
sis cumabulis fidē xpi iefu in lege di-
mīna erudit^r accepi, in cui^r noīe tormenta-
tiū non pauesco. Tunc iussit ^{Valerianus} deci^r ut os-
sei cui lapidib^r eederet, ille autē fortaba-
tar, et dñō grātias agebat. Deci^r nimio
replet^r fūrōre dixit. Date illi lecti ferreū
et requiescat cōtumax laurenti^r. Allatus
est autē lecti ferreus cui costis trib^r i mo-

dñs craticule; beatissq; laurenti^r vestib;
 exut^r coraz decio ac valeriano i crate
 ferrea est extensus. **D**ic carnicices bacu-
 los cui prius supposuerit; et deci^r ins-
 su^r eius coartare coepit. **D**ixit deci^r be-
 ato laurentio, sacrificia dñs ne pereas.
Respondit beat^r laurenti^r. Ego me ob-
 tuli sacrificiis deo in odore suavitatis;
 quia sacrificiis deo est spirit^r tribulat^r
Carnicices tamē virgētes, carbones
 sub crate mittētes; furcis ferreis eū
 cōprimebant. **D**ixitq; beat^r laurentius
^{Valeriano} decio. **D**isce miser quia carbones tu-
 mihi refrigeriūs p̄stant, tibi vero sup-
 pliciūs eterni: quia nōn dñs, quod
 accusat^r non negam, interrogat xp̄m
 cōfess^r sis, assat^r deo grātias ago. Qui
 autē aderit admirabunt, quonodo eū
 viuuī assari ^{Valerianus} decius precepisset. **I**lle autē
 vulti pulcherrimo dixit, grātias ago
 tibi dñe iesu, qui me cōfortare digna-
 ris; et conuersus ad decius dixit. **E**cce
 miser assasti me vna^r parte, regārā aliām

et manduca. Et gratias agens dñs
dixit, gratias ago tibi dñe iesu
quia ianuas tuas ingredi merui: et
hec dicens deo sp̄ituz reddidit. Qu
ius corpus beatus iustinus presbi
ter cuius hippolito rapientes, i cripta
in via tiburtina in predio quiriaci
vidue, in agro verano, quarto
idus auḡstas, sepelierunt. En autē
dñe nři miserere. Regnante dño
mōniesi xp̄o: cui est honor et glia
i secula seculorum. Amen.

mit semper tuum obsecro
qui obfus idit justis iudicis
bonū eis tuis. Nam tuus es misericordia
mea. Tu reges meum. Tu reges non reges
me. Ogl. exhorta os. tu sc̄is. tu sc̄is
me obtemper. Unde tu reges
tū illi. Reges tu ap̄s. nullus enim
deus auctor tuus. Unde tu reges
nisi tu. Unde tu reges. Unde tu reges